

[Merete Bjørn Hanssen.]

statstilskuddet til kunstmuseer og kulturhistoriske lokalmuseer beregnes. Jeg finder det tilfredsstillende, at kulturministeren har været i stand til at fremskaffe det samlede beløb, som jeg har opfattet som 1,6 mill. kr. Det er det, som fremrykningen af basisåret til finansåret 1969-70 vil koste.

Da vi gennemførte det ensartede tilskudssystem for begge museumstyper i 1969, havde jeg på mit partis vegne lejlighed til at understrege det værdifulde i, at et statsligt tilskudssystem, som bundes i en lokal interesse og offervilje, yderligere blev befæstet. Jeg ser da meget vel nogle af de problemer, som fru Ellen Strange Petersen har fremdraget i sin ordførertale, men jeg mener trods alt som princip, at dette er det rigtige udtryk for den decentralisering og mangfoldighed, som jeg mener kulturpolitikken også må se det som et mål at fremme. Det betyder ikke, at jeg ikke er villig til at deltage i drøftelser både i udvalget og eventuelt i et videregående udvalgsarbejde af de fremtidsperspektiver, der kan ligge heri.

Forslagene til ændringer af de to love befæster efter min mening på en række punkter dette vigtige hovedprincip. Jeg tænker her først og fremmest på, at det nu foreslås i begge love at stryge formålsparagraffernes definitioner af henholdsvis kunstmuseer og kulturhistoriske lokalmuseer. Det vil efter mit skøn give plads for en rummelig og en mangesidet udvikling i museumsverdenen. Jeg synes, at hr. Niels Matthiasen at dømme efter hans ordførertale her i dag ikke helt havde gjort sig disse muligheder klart. Jeg tror, der er knyttet mange udviklingsmuligheder hertil.

Nu hæfter vi os selvfølgelig mest ved, at det rent øjeblikkeligt betyder, at vi herigenom bliver i stand til at yde Louisianamuseet i Humlebæk støtte efter lovens principper. Jeg finder det overordentlig glædeligt, at det her er lykkedes at finde en ordning, som betyder, at hovedstadsområdets kommunale råd er gået ind i et økonomisk medansvar for en stedlig kulturinstitution. Navnlig finder jeg det af betydning, at de amtskommunale kulturudvalg her har levet op til de forventninger, man ved kommunalreformen måtte nære om en større interesse og et større medansvar for de kulturelle anliggender. I debatten har i høj grad det

synspunkt været fremme, at Louisiana er et kunstmuseum af landsbetydning, og at støtteopgaven derfor alene måtte være statens. Nu er det næppe for meget sagt, at Louisiana er blevet et kunstmuseum af international betydning, men både det landsomfattende og det internationale perspektiv bidrager til at forstærke denne kulturinstitutionens betydning for det store hovedstadsområde, som huser museet, og gør det derfor rimeligt, at man lokalt er med til at sikre Louisianas fortsatte virke.

Louisiana er den første institution, der nyder gavn af, at kunstmuseumslovens rammer gøres smidigere, men jeg synes, det er værd at fremhæve, at forslaget herom er en principiel og derfor en åben ændring, at der altså ikke er tale om en særordning kun beregnet for dette ene tilfælde, der blev så akut her i sommer.

Jeg finder det overordentlig betydningsfuldt, at netop vores kulturlovgivning indrettes så smidigt, at en tilpasning til udviklingen og forandringerne er mulig. Det, jeg mest ser som en fare ved statslig og anden offentlig støtte, er tilbøjeligheden til, at denne støtte kan hindre en nødvendig strukturtilpasning ved at fastlåse de én gang givne mønstre. Jeg tror, at vi ved at bygge statsstøtten på museumsområdet op på den konkrete anerkendelse af støtteberettigelsen fremfor på en formålsbestemt definition har fundet en bedre mulighed for at imødegå denne fare ved statsstøtten, og derfor kan jeg anbefale denne ændring.

I udvalget vil jeg gerne med ministeren have en drøftelse af specialmuseernes stilling i forbindelse med ændringerne af loven om de kulturhistoriske lokalmuseer. Jeg mener, vi her står med en række problemer, som jeg finder det af betydning at få nærmere afklaret. Jeg er klar over, at dette, at vi også for lokalmuseernes vedkommende erstatter formålsparagraffens definition med et anerkendelsesprincip, lukker op for en udvikling, der kan omfatte specialmuseer og de egns museer, som omtales i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg kan tilslutte mig princippet om, at det skal ske over en særlig bevilling på finansloven, men i udvalget må det være rimeligt at få et nærmere overblik over, hvilke konkrete muligheder der her kommer på tale. Jeg har ligesom fru Ellen Strange Petersen kendskab til orlogs-